Skatteministeriet

22. september 2022
J.nr. 2022 - 8739

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 730 af 26. august 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lars Boje Mathiesen (NB).

Jeppe Bruus

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Vil ministeren opdatere svaret på SAU alm. del – spørgsmålet 401 (folketingsåret 2019-20) med de seneste tilgængelige tal?

Svar

I *tabel 1* nedenfor er vist opdaterede skøn for de provenumæssige konsekvenser og virkningen på indkomstfordelingen målt ved Gini-koefficienten af følgende ændringer i aktie- og kapitalindkomstbeskatningen:

- Model A: Den højeste skattesats for aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst reduceres til 25 pct. (svarende til (4) i SAU alm. del – spørgsmål 99 (2019-2020)).
- Model B: Den højeste skattesats for aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst reduceres til 25 pct., og den højeste skattesats for negativ nettokapitalindkomst (rentefradraget) nedsættes til 25 pct.

Tabel 1. Provenumæssige virkninger samt virkning på Gini-koefficient ved reduktion af den højeste skat på aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst samt reduktion af rentefradraget til 25 pct., 2023-niveau

	Umiddelbar provenuvirkning	Provenuvirkning efter tilbageløb	Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	Ændring i Gini-koefficient	Arbejdsudbud	Partiel BNP-virkning	Partiel samfundsøkonomisk virkning
	Mia. kr.			Pct.-point	Fuldtidspersoner	Mia. kr.	
2025							
Model A	-10,4	-8,0	-6,0	0,48	3.200	4,1	2,2
Model B	-6,8	-5,3	-3,3	0,50	-	-	-
2030							
Model A	-10,7	-8,3	-6,2	0,49	3.300	4,2	2,3
Model B	-6,1	-4,7	-2,7	0,53	-	-	-

Anm.: Der er beregningsteknisk forudsat en selvfinansieringsgrad på 25 pct. for ændringer i de højeste skattesatser på aktieindkomst og det skrå skatteloft for positiv nettokapitalindkomst, hvoraf arbejdsudbudsvirkningen beregningsteknisk er forudsat at udgøre 15 pct.-point – og den afledte BNP-virkning og samfundsøkonomiske virkning afspejler alene den isolerede virkning af den skønnede ændring i arbejdsudbuddet. Der er beregningsteknisk forudsat en selvfinansieringsgrad på 0 pct. for ændringer i den høje skattesats for negativ nettokapitalindkomst (rentefradraget). For *model B* afspejler den forudsatte dynamiske provenuvirkning i den samlede provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd således alene den skønnede adfærdsvirkning af ændringen i skatten på aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst, mens den afledte dynamiske provenuvirkning af ændringen i rentefradraget beregningsteknisk er sat til nul. Begge de to modeller skønnes aktuelt at indebære større umiddelbare provenuvirkninger end i besvarelsen af SAU alm. del – spm. 401, hvilket dels afspejler, at provenuvirkningerne i det aktuelle svar er opgjort i 2023-niveau (mod tidligere i 2020-niveau), dels at datagrundlaget er opdateret. Fx er de beregningstekniske forudsætninger om udviklingen i kapital- og aktieindkomsten frem mod 2025 og 2030 ændret. Blandt andet forudsættes renteniveauet aktuelt lavere i 2025 og 2030 end i svaret på SAU 401, hvilket isoleret set reducerer provenuvirkningen (merprovenuet) af at nedsætte rentefradraget. Provenuvirkninger samt BNP-virkning og samfundsøkonomisk virkning er afrundet til nærmest 0,1 mia. kr., virkning på Gini-koefficienten er afrundet til nærmeste 0,01 pct.-point og arbejdsudbudsvirkningen er afrundet til nærmeste 100 personer.
Kilde: Skatteministeriets beregninger på lovmodellen på en stikprøve på 33,3 pct. af befolkningen. Data er fra 2019 fremskrevet til 2022-niveau med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, august 2022. Udviklingen i kapitalindkomst (herunder renteudgifter) er fremskrevet med forudsætningerne i den mellemfristede fremskrivning fra august 2022.

Model A, hvor alene skatten på aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst nedsættes, skønnes (med det aktuelle beregningsgrundlag) at indebære et umiddelbart mindre-

provenu på ca. 10,4 mia. kr., et mindreprovenu på ca. 8,0 mia. kr. efter tilbageløb og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 6,0 mia. kr. i 2025, *jf. tabel 1*. Det bemærkes, at de skønnede dynamiske provenuvirkninger tager udgangspunkt i meget summariske adfærdsskøn.

Model B, hvor også skatteværdien af negativ nettokapitalindkomst (rentefradraget) reduceres, skønnes at indebære et umiddelbart mindreprovenu på 6,8 mia. kr., et mindreprovenu efter tilbageløb på ca. 5,3 mia. kr. samt et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 3,3 mia. kr. i 2025. Det bemærkes, at den heri forudsatte dynamiske provenuvirkning alene afspejler den skønnede adfærdsvirkning af ændringen i skatten på aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst, mens der er forudsat ikke at være en afledt dynamisk provenuvirkning af ændringen i rentefradraget. Den sidstnævnte virkning er således beregningsteknisk sat til nul.

Det forventes, at renteniveauet vil stige frem mod 2030. Model A vil derfor indebære en større umiddelbar provenuvirkning i 2030 end i 2025, *jf. nederste del af tabel 1*. Model B, hvor også skatteværdien af rentefradraget reduceres, vil derimod indebære et lidt mindre umiddelbar provenuvirkning i 2030 end i 2025.

Model A skønnes at øge arbejdsudbuddet med 3.200 fuldtidspersoner i 2025. Forøgelsen af arbejdsudbuddet skønnes isoleret set at øge BNP med ca. 4,1 mia. kr. i 2025 og at medføre en samfundsøkonomisk gevinst på ca. 2,2 mia. kr. i 2025. Der er ikke skønnet over de samlede arbejdsudbudsvirkninger (eller de heraf afledte virkninger på BNP og samfundsøkonomi) af model B, idet de økonomiske ministerier aktuelt ikke skønner konkret over de afledte adfærdsvirkninger af en ændring i rentefradraget.

En reduktion af beskatningen af kapital- og aktieindkomsten som adspurgt vil påvirke det såkaldte hovedaktionærproblem i begge modeller. De gældende skatteregler sikrer en omtrentlig balance mellem på den ene side den højeste marginalskat på lønindkomst og på den anden side den højeste sammensatte marginalskat på aktieindkomst. Det begrænser hovedaktionærernes tilskyndelse til såkaldt indkomsttransformation, dvs. at udbetale løn som udbytte-indkomst eller omvendt. En reduktion af beskatningen af aktieindkomsten som adspurgt vil skabe væsentlig ubalance mellem de højeste marginalskatter, hvorved hovedaktionærerne vil få en markant øget tilskyndelse til at udbetale lønindkomst som udbytteindkomst. De mulige virkninger heraf er ikke indregnet i provenuskønnene.

De to modeller skønnes at øge indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten med hhv. 0,48 og 0,50 pct.-point i 2025, stigende til hhv. 0,49 og 0,53 pct.-point i 2030. Det bemærkes, at model B øger indkomstforskellene marginalt mere end model A, hvilket afspejler, at en reduktion af rentefradraget (op til 50.000 kr.) isoleret set trækker i retning af en forøgelse af indkomstforskellene.